

Moció del grup municipal Sabadell en Comú Podem per impulsar el compromís amb el NO a la guerra: Diplomàcia, Sobirania i Escut Social davant l'escalada a l'Orient Mitjà

Exposició de motius

El passat dissabte 28 de febrer, el govern dels Estats Units va dur a terme un bombardeig contra l'Iran de manera coordinada amb Israel. Aquest fet ha suposat un salt qualitatiu en l'escalada bèl·lica a l'Orient Mitjà i incrementa de manera evident el risc d'extensió del conflicte a escala regional, amb conseqüències imprevisibles per a la pau i la seguretat internacionals.

Aquesta actuació afecta directament el nucli del sistema internacional basat en normes compartides. La Carta de les Nacions Unides i el dret internacional estableixen límits clars a l'ús de la força i obliguen els Estats a resoldre les controvèrsies per mitjans pacífics, preservant la sobirania i la integritat territorial.

Quan es normalitzen accions militars al marge d'aquest marc —i es justifiquen amb la “guerra preventiva” o una “amença suposada”— es debiliten els mecanismes multilaterals i es consolida un precedent que posa en risc la seguretat col·lectiva: que la força substitueixi el dret com a regla de les relacions internacionals. L'actual escalada evidencia així un col·lapse pràctic de les garanties del dret internacional quan es prioritza la coerció militar per sobre de la negociació.

Les informacions disponibles apunten que l'operació ha afectat objectius de gran rellevància estratègica, incrementant el nivell de confrontació. En aquests contextos, el cost humà i material acostuma a ser elevat i, de manera particular, recau sobre la població civil: morts, ferits, desplaçaments forçats, afectació d'infraestructures crítiques i deteriorament de les condicions de vida. El respecte al dret internacional humanitari i la protecció efectiva de la població civil han de situar-se, per tant, al centre de qualsevol resposta política i diplomàtica.

Aquesta escalada obre també un escenari de conseqüències regionals i globals. És previsible una resposta de l'Iran contra Israel i/o contra objectius militars dels Estats Units a la regió, i l'extensió del conflicte podria multiplicar el patiment humà i la inestabilitat política. A més, l'impacte econòmic pot ser global: el possible tancament de l'Estret d'Ormuz i les pujades de preus del petroli i del gas poden tenir efectes directes sobre el cost de la vida, la inflació i les desigualtats.

En aquest context, l'amença del president Donald Trump de trencar relacions comercials amb Espanya per haver denunciat aquesta agressió il·legal és una nova demostració d'una política exterior basada en la violència i el xantatge que rebutgem frontalment. Davant d'això, cal afirmar amb claredat que Espanya és un país sobirà amb la capacitat i l'obligació moral de denunciar vulneracions flagrants del dret internacional, especialment quan aquestes generen una escalada de violència que desestabilitza greument el Pròxim Orient i amenaça la seguretat global.

És també preocupant el posicionament de forces polítiques de la dreta i l'extrema dreta que, un cop més, demostren vassallatge davant els Estats Units i obren la porta a arrossegat el nostre país cap a una guerra il·legal, com ja va passar amb la guerra de l'Iraq. No volem repetir errors del passat ni “més fotos a les Açores”: la política exterior no pot construir-se sobre la subordinació i l'imperialisme militar, sinó sobre la pau, el dret internacional i la diplomàcia.

De la mateixa manera, és imprescindible que la Unió Europea reaccioni: no pot mantenir el següidisme envers Trump i Netanyahu ni traslladar el cost dels conflictes a la ciutadania.

La UE no pot tornar a l'austeritat de 2008: cal reactivar un gran pla d'inversió i protecció social, i garantir que la ciutadania europea no pagui els abusos dels poderosos i els seus còmplices.

Alhora, aquesta condemna de l'agressió i de l'escalada bèl·lica no suposa cap aval a cap règim ni cap relativització de vulneracions de drets per part de ningú. El règim dels aiatol·làs a l'Iran ha mantingut durant anys un sistema repressiu contra la dissidència política i social, amb una vulneració estructural dels drets de les dones i de les llibertats civils. La defensa del dret internacional només és coherent si es fa des d'una perspectiva universal: els drets humans, la protecció de la població civil i la sobirania dels pobles no poden dependre de qui sigui l'actor implicat ni dels interessos geopolítics del moment.

Davant l'impacte econòmic d'aquesta guerra —amb el risc de tancament de l'Estret d'Ormuz i l'escalada immediata del preu del petroli i del gas— exigim al President del Govern que amplii sense dilacions l'Escut Social perquè cap família quedi expulsada de casa ni hagi de renunciar a l'electricitat o a la calefacció per falta de recursos.

Ja ho vam fer durant la pandèmia i amb la guerra d'Ucraïna: ara cal tornar a actuar i anar més lluny. Cal blindar el dret a l'habitatge davant l'especulació (pròrroga dels contractes de lloguer i regulació de compres especulatives), accelerar l'autonomia energètica amb inversions massives en renovables i electrificació, intervenir el mercat energètic fixant topalls al preu del gas i als beneficis extraordinaris de les energètiques, i desplegar totes les mesures socials pendents. I si la situació empitjora, exigim que el Govern activi aquestes eines sense vacil·lacions i, si cal, les torni a sotmetre a votació: la crisi no la pot pagar la gent.

Per tot això, aquest Ajuntament **CONDEMNA LA GUERRA** i l'escalada bèl·lica com a instrument de política exterior, i considera imprescindible activar amb urgència la via diplomàtica, reforçar el paper de les institucions multilaterals i fer una crida social clara a defensar la pau.

NO A LA GUERRA

Per aquests motius proposa a la Junta de Portaveus el següent

ACORD

1. Condemnar el bombardeig del govern dels Estats Units contra l'Iran, coordinat amb Israel, i denunciar la vulneració de la Carta de les Nacions Unides i del dret internacional que suposa, rebutjant la doctrina de la "guerra preventiva" com a justificació d'actes d'agressió.
2. Rebutjar qualsevol amenaça o xantatge comercial o diplomàtic contra l'Estat espanyol per haver denunciat aquesta agressió, i reafirmar la sobirania d'Espanya per defensar el dret internacional i la pau.
3. Instar el Govern de l'Estat espanyol i la Unió Europea a impulsar de manera immediata iniciatives diplomàtiques i multilaterals orientades a la desescalada, la contenció del conflicte i la recuperació de la resolució pacífica en el marc de les Nacions Unides, amb el respecte estricte del dret internacional humanitari i la protecció de la població civil.
4. Reclamar que la Unió Europea respongui amb autonomia i amb polítiques de protecció social, evitant que la ciutadania pagui les conseqüències d'aquesta escalada; i exigir el reforç d'un ordre internacional basat en normes compartides,

institucions multilaterals i dret internacional, com a garantia de convivència, pau i seguretat col·lectiva.

5. Reafirmar el compromís d'aquest Ajuntament amb la defensa universal dels drets humans i, en particular, denunciar la repressió contra la dissidència i la vulneració dels drets de les dones a l'Iran, alhora que es reclama que qualsevol sortida al conflicte passi per la desescalada, la diplomàcia i el respecte al dret internacional.
6. Exigir al President del Govern que, davant l'impacte econòmic d'aquesta escalada, amplii l'Escut Social per protegir la ciutadania i evitar que ningú quedi sense habitatge o no pugui pagar els subministraments bàsics, i que reforci mesures contra l'especulació en habitatge, impulsi l'autonomia energètica (renovables i electrificació) i intervingui el mercat energètic per limitar el preu del gas i els beneficis extraordinaris.
7. Condemnar la guerra i fer una crida a la societat catalana i espanyola, a les entitats socials, sindicals i pacifistes, a mobilitzar-se i a sortir als carrers en defensa del NO A LA GUERRA, com ja s'ha fet en altres moments davant agressions i conflictes internacionals.
8. Traslladar aquests acords al Govern de l'Estat, al Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, a la Comissió Europea, al Parlament Europeu, al Congrés dels Diputats, al Parlament de Catalunya i als grups municipals del consistori.

Sabadell, 18 de març de 2026.